

H I T L E R.

3

Ja, hva er "hitler" i dag? Ikke annet enn et begrep som sannsynligvis riktigere burde skrives H-i-m-m-l-e-r, - uttrykket for en meningsretning med hensyn til den strategiske krigsførsel. Hitler - la oss kalle det så - står i dag i ferd med desperate handlinger. Han ser ikke lenger sitt endelige mål i fiendens nederlag, det vil allikevel ikke komme. Den militære overraskelse Hitler har lovet sitt folk, hvis det forholder seg rolig, vil visserlig heller ikke komme. Hans mål er å holde enhver avgjørelse på den indre front borte og forhale tiden til "underet" skjør. Det siste halmstrået som propagandaen i dødsangst griper etter, er troen på "underet". "Den som tror at seieren skal til oss, den skal seire." [redacted]

Kanskje er en slik seier ikke så lettkjøpt som en skulle tro - allikevel. La det være vårt mål å drepe denne troen på "underet" med ethvert middel vil har!

Begivenhetene i Danmark har vist at det tjener ingen ting å bøye kne for de blodtørstige. Det er blod de vil ha, enten det kommer fra den stående eller fra den faldne. Smyg unna! Gli ut av hans bøddelhender! Men bøy deg ikke! Gå ikke til ubetenksomme handlinger som kan røbe deg selv eller de krefter som står bak deg! Men drep ham med nålestikk, frys ham bort, så han ikke føler seg trygg noe sted! - Han er ingenting annet enn en snikmorder og en tyv om natten.

v v v v v v v v

E N F R O N T S O M H O L D E R.

Det avsnitt av hjemmefronten som de norske lærere holder, er et eksemplarisk eksempel på en fast og stabil frontlinje, som prompte aviser etvert - stort eller mindre - angrepsforsøk mot den.

Vi har ennå i triskt minne den store og dramatiske konflikten i fjor vår. Lærerne seiret - og seiret stort. Ungdomstjenesten ble det intet av, lærersambandet heller ikke.

Berpå kom den stort anlagte plan med å skifte lærerne ut med ekspress-produserte nye lærerkrefter fra de 3-månedlige naziskoler. Planen strandet, dels på lærernes uredde holdning, dels på den uvilje makkjonen hadde vakt innen hele folket, ja endog blant nazistene selv.

Likadan er det gått med innføringen av nazi-lærebøker i skolene. Lærerne går konsekvent ikke med på den slags. Nazibladet "Den norske Skole" som nazistene har den frekkhet å sende lærerne, har de i vesentlig grad returnert. Ingen lærer overtar stillinger etter arresterte eller avsatte kollegaer. Kort sagt: Lærerne kjemper og kjennner intet kompromiss.

Det er et spørsmål om det norske folk til fulle er oppmerksom på hvilken prestasjon lærerne har ytet og ennå yter i den voldsomme kamp mot nazityranniet. Skjønt det sitter nazister i alle topp-stillinger, aviser de alle nyordningsforsøk og følger sine gamle retningslinjer i skolearbeidet. Hva har ikke denne holdning betydd for å verge det oppvoksende slektledd mot nazismens dødbringende gift? Men først og sist har lærerne vist hele det kjempende Norge både at det skal kjempes for å bevare våre gamle åndsverdier og at det nytter å kjempe.

En viss ytre stillhet har nå en lang tid preget skolefronten. Det bør dog bringes til videre kunnskap at det i de siste måneder er utkjempet en ny trefning, som viser at aktpågivnenheten og kamp-

Kan du da ikke et øye-
blikk glemme den annen front?

gløden fremdeles er i ordøn ved skolefronten. - På vårparten låget quisling en ny lov for lærerutdannelsen. Ifølge denne skulle det fra høsten opptas 5 klasser i en fem-årig skole. Samtidig ble det - uten noen ny lov - bestemt at det skulle opptas 10 ett-årige studentklasser. Det hele skulle selvsagt stå i nazifiseringens tegn. - Mot disse nazifiseringensplaner ble det øyeblikkelig reist hemmelig motstand fra lærerhold. Nazistene på sin side reklamerte i sommer med den veldige søkering skolene hadde fått. Det hele var blitt en enorm suksess - etter propagandaen å dømme.

Det viser seg imidlertid nå at det er gått med denne nazi-aksjon som det hittil er gått med alle de andre som har vært rettet mot lærerne, den er gått fullstendig i vasken. Vi bringer her resultatet:

Ved Tromsø, Stord og Notodden lærerskoler er absolutt ingen klasser kommet i gang. Ved Elverum lærerskole møtte det 11 stykker til opptaksesproven. Av disse strok 3, mens 7 fikk betenkelsigheter under sitt opphold i lærerbyen og dro hjem. Departementet forlangte så 2 av dem som strok, opptatt og overførte 13 gjenværende elever på Levanger lærerskole til Elverum. Hermed oppnådde de en klasse på 20 elever. - Til studentklassen på Elverum møtte det bare 3 elever, som så ble sendt over til Hamar nyopprettede nazilærerskole, så det her ble en klasse på hele 7 - syv - elever. Ved Levanger lærerskole er det igjen en mindre studentklasse. - Nazistenes svære planer er altså foreløbig redusert til en fem-årig førsteklasse med 20 elever og 2 små studentklasser - i hele landet. Beregningen gikk ut på å komme i gang med ca. 450 elever. Propagandaen fabelt om mangedobbelts søkering. Resultatet er ca. 45, men dat skrumper nok ytterligere inn, når elevene har suget mer lærerluft inn.

La dette siste eksempel fra lærernes kamp tjene til å vise at DET NYITER å forsøke å forpurre nazistenes planer. Likeledes viser det at tiden ennå ikke er inne til å slappe det ringeste av i kampviljen. Det gjøller å kjempe seigt og energisk - som om krigen skulle være 10 år til, og håpefullt - som om den var slutt i morgen. Enhver nazi-aksjon må fremdeles ubonhørlig - forsøkes knust i sin fødsel.

vvv vvv vvv

STORE ORD OG FETT FLESK!

Den 30. januar 1941 sa hitler i en tale bl.a.: "Jeg har flere ganger lest at engelskmennene har til hensikt å begynne en stor offensiv et eller annet sted. Mitt eneste ønske er nå at de i forveien forteller meg hvor de har tenkt på å komme. Jeg ville i så fall gjerne på forhånd la området romme. Ja, jeg vil spare engelskmennene for alt besvær med landstigningen. Så kunne vi presentere oss for hverandre og snakke sammen igjen -- på det språk som synes å være det eneste de forstår. Engelskmennene nærer ennå visse håp - for håpe må de jo. Men hva venter de på? Venter de kanskje på hjelp utenfra? Venter de kanskje på Amerika? Kun et kan jeg si: Vi har på forhånd kalkulert med alle muligheter. Den som tror at han kan komme England til hjelp, bør vite at hvert eneste konvoyert eller konvoyert fartøy som møter våre ubåter blir torpedert. --- Skulle han ha noen andre forhåpninger, kan jeg bare si at jeg fatter det ikke. De sier at Italia kommer til å svikte. Men i stedet for å søke å lage revolusjon i Milano burde herrene passe på at det ikke bryter ut revolusjon hos dem selv. --- Jeg er overbevist om at 1941 kommer til å bli den store europeiske nyordnings historiske år."

Den 22. juni 1941 angrep hitler Russland og den 7. desember samme år angrep Japan De Forente Staater og Det Britiske Imperium. Russerne vek i begynnelsen, men tilfoyet om vinteren tyskerne et stort nederlag. De fallende konjunkturer anskueliggjøres ganske tydelig i hitlers tale i Sportspalasset 30. januar 1942: "Denne prætmaker og fyllehund Churchill - hvilke bestående verdier har han egentlig skapt, denne forløyende figuren, dette førsteklasses dovendrog? Hvis denne krig ikke var kommet, ville man i århunder ha talt om vår tidsalder, om oss alle, ja også om min egen person som skaperne av det store fredsverket. Men om det ikke var lykkes Mr. Churchill å få i gang denne kriga, hvem ville da ha talt om ham? Nå kommer han til å få sitt navn foreviget som eideleggeren av et verdensrike som

harr selv, og ikke vi ødela. Han er en av verdenshistoriens mest yndelige herosatrøtnaturer, ute av stand til å prestere noe positivt eller å utføre en skapende handling, bare i stand til å ødelegge. Om hans kollega i Det Hvide Hus vil jeg helst ikke snakke. Det dreier seg her om en beklagelig dåre. --- Hvordan dette året kommer til å ende, vet jeg ikke. Om krigen kommer til å slutte i år, kan intet menneske uttale seg. Men ett vet jeg, at hvor fienden enn kommer til å vise seg, vil vi slå ham!"

vvv VVV vvv
"ONE WORLD".

Det er rekordsalg av bøker om krigen i England og U.S.A. Det største salg av en enkelt alminnelig bok er Wendell Wilkie's bok "One World" som på 2 måneder ble solgt i 1,2 mill. eksemplarer bare i U.S.A.

Wendell Wilkie, en forholdsvis ung amerikansk advokat som var Roosevelts motkandidat ved siste valg, men nå hans begeistrade tilhenger, fleyt rundt jorden på 49 dager med et amerikansk 4-motors bombefly. Da 30 fulle dager han tilbrakte i Egypt, Den nære Orient, Russland og Kina, ble benyttet til siste minutt, og som Roosevelt's spesialutsending fikk han de beste sjangser til å gjøre førstehånds jakttagelser.

Wilkie treffer general Montgomery i Egypt og blir overbevist om at den britiske general er forsiterangs, klartseende hærører. Wilkie ber ham si sin mening om tyskerne og Rommel, og her er svarat: "Tyskerne er gode soldater fordi de er yrkesmilitære. Rommel er dyktig, men han har én feil, han gjentar seg."

Wilkie blir mottatt av Stalin som han kaller en av samtidens betydeligste personligheter. Stalins utseende overrasket. Han var så lav at heyden bare kunne anslås til 160 cm., med veldig hode og store øyne. En mann som avskyer talemåter og alltid gir konsept, dypt gjennomtenkte svar. Wilkie forstår av samtalens at Russland har uhyre vanskeligheter å kjempe med, ernæringsmessig, kommunikasjonsmessig og med hensyn til rekrutteringen. "Det rekker hverken med fedrelandskjærlighet eller tapperhet", sa Stalin, "utgangen av et slag bestemmes først og fremst av antall, dyktighet og tilgang på materiell." - Stalin trodde ikke på noe snarlig indre sammenbrudd i Tyskland. Den eneste måten å besiege tyskerne på var å slå dem militært. Men Wilkie forstår snart hvilken gigantisk anstrengelse russene har tatt på seg fordi nasjonen ikke har annet valg enn å seire eller do - og fordi den har bestemt seg for å seire. Folket og lederne er besatt av selvtillit og fanatisk tro på sin seier.

Kina gjør et imponerende inntrykk på Wilkie som ikke nok kan understreke hvilken uhyre ny verdensmakt er under støping under den voksende kinesiske nasjonalisme. Boken former seg som en beundrende appell for oppslutning om de demokratiske idealer. Redningen for ettertiden ligger i en freds- og oppriktig og ærlig gjensidig forståelse mellom de store verdensmakter U.S.A., Storbritannia, Russland og Kina. "De små land i Europa", heter det i denne bemerkelsesverdige bok, som sikkert er meget opinionsskapende i U.S.A., "kan meget vel gjenoppstå som politiske enheter, men de kan ikke på ny bli økonomiske og militære enheter, dersom det skal finnes noen virkelig forhåpning om å stabilisere Vest-Europa, både for dares eget beste og for verdens fred og økonomiske trygghet."

Forste steinen er falt ut av triumfbuen.

vvv VVV vvv

HVN FINANSIERER TYSKLANDS KRIGSFØRSEL?

Tyskerne medgir selv at Europa betaler et bidrag på mer enn 2.000 millioner pund - omtrent tilsvarende 35 milliarder kroner - årlig bare til underhold av okkupasjonstroppene. En regner at de okkuperte land må avstå inntil en tredjedel av nasjonalinntekten for krigen. Når en tenker på at nasjonalinntekten er skrumpet inn ganske betydelig siden krigsutbruddet, forstår en hvilken uhørt belastning dette må utgjøre.

En annen form for bidrag til den tyske krigsfinsansiering enn direkte ytelsjer, tvinges fram gjennom da uavlateig stigende clearingkreditter, som har skaffet tyskerne en uvurderlig biinntekt. Den samlede clearinggjeld, som før krigen gikk opp i 40 mil. pund sterling, er nå oppe i 900 mil. Hvor stor fare og inflasjonsrisikoen i forbindelse med dette er for de land som er berørt av det, kan en slutte seg til av det forhold at clearinggjelden i forhold til den samlede seddelsirkulasjon svarer til ikke mindre enn: 20 % i Romania, 25 % i Belgia, 50 % i Holland og 80 % i Bulgaria. Dette utspekulerte clearingsystem fører med seg at angjellende land må selge en betydelig del av sin produksjon uten å få tilsvarende verdier i valuta eller varer. Som følge herav må de respektive regjeringer finansiere landets eksportører, som naturligvis må ha betaling, om de skal kunne fortsette produksjonen. Tysklands clearinggjeld er på denne måten f.eks. i Belgia nådd opp i nesten 25.000 mil. belg.frc. hvilket svarer til landets eksport i førkrigsåret 1937 og til omtrent 50 % av fjerårets nasjonalinntekt. I Danmark var clearingfordringene og andre krav på Tyskland nylig nådd opp i 3.270 mil. d.kr.

For å få en løsning på disse problemer har en i tyske kretser drøftet spørsmålet om å "plassere" d.v.s. påtvinge de okkuperte land tyske krigslån som betaling for deres leveranser. Det kjente tyske fagtidsskrift "Der deutsche Volkswirth" har satt fram et forslag i denne retning, og tyskerne er vel trøende til å gripe til dette og! -- Deres utplyndringssystem er i sannhet rufinemessig utspekulert og metodene veksler lett fra det ene tilfelle til det annet.

vvv vVv vvv

DANMARK.

Etter 29. august senket tausheten seg over Danmark, men sabotasjehandlingene fortsetter som før. Det er bare det "offisielle Danmark" som er taust; det fins ikke lenger noen regjering i landet. Det har gått rykter om at det nå føres forhandlinger mellom tyskerne og representanter for de danske partier. Det ligger i sakens natur at det er tyskerne som har initiativet til disse forhandlinger. De lengter etter å få i stand en dansk regjering som har autoritet og som kan garantere at hele administrasjonen vil fungere knirkefritt. Det sies at tyskerne under disse forhandlinger har vært villige til store innrommelsjer. De skal ha fragått sitt tidligere krav om dødsstraff for sabotasje og erklært seg tilfreds med 5 års fengsel som maksimumsstraff. Tyskerne skal derimot ha krevet at det danske politi aktivt medvirke i kampen mot sabotasjen. -- En vet ikke hvordan den avsatte danske regjering og andre ledende danske politikere stiller seg til dette forslag. Sannsynligvis vil de framkomme med visse krav innen de går med på å danne en ny regjering som skal samarbeide med tyskerne. Først og fremst fordrer de at de menn som ble arrestert da unntagelsestilstanden ble innført, skal løslates.

Hvis tilstanden er som ovenfor antydet, -- hvis tyskerne nå virkelig må krype til korset og be danskene om å være snille og etter igjen overta landets styre - da har tysk okkupasjonsforvaltning i sammenset et kolosal nederlag. Situasjonen er imidlertid langt fra usannsynlig, når en tenker på de kort danskene har på hånden. Det beste kort er tyskernes oppriktige skrek for at den danske administrasjon skal gå i stå gjennom arbeidsnedleggelsjer, så tyskerne selv må overta alle funksjoner - store som små. Den ordning som har vært gjellende fra 9. april 1940 til 29. august i år, har vært ideel fra tysk synspunkt, da den har spart tyskerne for alt det besvær de har hatt i andre okkuperte land.

vvv vVv vvv